

42

ДО

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЩИНА МОНТАНА
Изм. No. 15-04-1993 г.
ОБЛАСТ МОНТАНА

г.н. д-р. Златанов
22.10.93г.

СТАНОВИЩЕ
ОТ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ГР. МОНТАНА ВЪВ ВРЪЗКА
С К.Д. № 9/1993 Г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

СЧИТАМЕ, ЧЕ ИСКАНЕТО ОТ ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ 36-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТТА НА УКАЗ 10 ОТ 18.01.93 Г. НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ Е НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОСНОВНИЯТ АРГУМЕНТ В ТОВА ИСКАНЕ Е, ЧЕ ПРЕЗИДЕНТЪТ НЕ СЕ Е СЪОБРАЗИЛ С ТЕКСТОВЕТЕ НА ЧЛ.2, ЧЛ.3 И ЧЛ.4 ОТ УКАЗ 1315. С ТОВА ТВЪРДЕНИЕ НЕ МОЖЕМ ДА СЕ СЪГЛАСИМ ПО СЛЕДНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ:

1. Чл.2 на указа гласи: "Наименованията се дават в съгласие с народните традиции...". Очевидно, тук определението "... в съгласие с народните традиции" по отношение бившите Михайловград и Кутловица биха могли да намерят и са намерили едно справедливо решение чрез указа на Президента.

Името Кутловица е просъществувало до 1891 г., когато именно за да просперира и да бъде засилено развитието му, селището се преименува във Фердинанд. Забележително е, че именно този неикономически акт допринася наистина за възвръ-

2.

ЩАНЕ ЗНАЧЕНИЕТО НА СЕЛИЩЕТО КАТО ИКОНОМИЧЕСКИ, СТОПАНСКИ И ГЕОГРАФСКИ ЦЕНТЪР НА СЕВЕРОЗАПАДНА БЪЛГАРИЯ И ЗА КРАТКО ВРЕМЕ НАСТИГА И ЗАДМИНАВА СТАРИ ГРАДСКИ СЕЛИЩА С ТРАДИЦИИ КАТО ЛОМ И БЕРКОВИЦА. ОТ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ЗНАЧЕНИЕ Е И ФАКТЪТ, ЧЕ ОТ 1891 Г. ДО 1944 Г. НИКОЙ, НИТО ОТДЕЛНИ ГРАЖДАНИ, НИТО ГРАЖДАНСКИ ОРГАНИЗАЦИИ, МЕСТНИ ОРГАНИ НА САМОУПРАВЛЕНИЕ, ДЕПУТАЦИИ ИЛИ ДЕПУТАТИ, НЕ СА НАПРАВИЛИ И НАЙ-МАЛЪК ОПИТ ДА БЪДЕ ВЪЗВЪРНАТО ИМЕТО КУТЛОВИЦА. СЛЕДОВАТЕЛНО, ГРАЖДАНСТВЕНОСТТА НА ТОВА ИМЕ НА СЕЛИЩЕТО ПРЕДИ 1891 Г. Е БИЛА ИЗЧЕРПВАНА И ОТМРЯЛА В ПОСЛЕДВАЛИЯ ПОЛОВИН ВЕК ДО 1944 Г. И ТОВА СЕ ПОТВЪРЖДАВА ОЩЕ ВЕДНЪЖ, КОГАТО С ЛЕКОТА И БЕЗ КОЛИЗИИ ПРЕЗ 1945 Г. ГРАДЪТ Е ПРЕКРЪСТЕН НА МИХАЙЛОВГРАД.

ТРАДИЦИЯ ОЗНАЧАВА ТРАЙНОСТ. ОЧЕВИДНО НОВОТО ВРЕМЕ /1891 -1992/, ЕДИН СТОГОДИШЕН ПЕРИОД, ДОКАЗВА ОБРАТНОТО ПО ОТНОШЕНИЕ ИМЕТО КУТЛОВИЦА. НАРОДНА ТРАДИЦИЯ ОЗНАЧАВА И ДОМИНИРАЩА ПРИВЪРЗАНОСТ НА ШИРОКИ СЛОЕВЕ КЪМ НЕЩО ОБЩО ЗА ТЯХ. В СЛУЧАЯ, ДОМИНИРАЩАТА ЧАСТ ОТ ОБЩЕСТВЕНОСТТА, ОСОБЕНО МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ - УТРЕШНИЯ ДЕН НА ТОЗИ ГРАД, ДЕМОНСТРИРА ТАКАВА ПРИВЪРЗАНОСТ КЪМ ИМЕТО МОНТАНА. В КРАЙНА СМЕТКА НЕ ФОРМУЛАТА НА ЕДИН УКАЗ Е ПРИОРИТЕТЪТ ЗА РЕШЕНИЕТО НА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ, А ЖЕЛЕНИЕТО НА ПО-ГОЛЯМАТА ЧАСТ ОТ ГРАЖДАНСТВОТО.

2. Чл.3 ГЛАСИ: "НАИМЕНОВАНИЯТА СЕ ДАВАТ СЪОБРАЗНО ХАРАКТЕРА, МЯСТОТО И ЗНАЧЕНИЕТО НА ВСЕКИ ОБЕКТ".

НЕОСПОРИМ Е ФАКТЪТ, ЧЕ ОПИТЪТ НА РИМСКАТА УРБАНИСТИКА И АДМИНИСТРИРАНЕ Е ПОСОЧИЛ И УТВЪРДИЛ ИМЕННО ТУК СЕЛИЩЕТО, ПРИЗНАВАЙКИ НЕГОВОТО СТРАТЕГИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИКОНОМИКА, ВОЕННО ДЕЛО И ГЕОГРАФСКО МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ. ВЯРНО НАМЕРЕНИЯТ КРЪСТОПЪТ Е ГАРАНТИРАЛ ПРЕЗ ХИЛЯДОЛЕТИЯТА ОЦЕЛЯВАНЕТО НА СЕЛИЩЕТО. ПРИЕМСТВЕНОСТТА В НАИМЕНОВАНИЕТО МОНТАНА Е

3.

ДОКАЗАТЕЛСТВО НА ИСТОРИЧЕСКА ПРИЕМСТВЕНОСТ НЕЩО, КОЕТО Е ПЛЮС, А НЕ МИНУС В ИСТОРИЧЕСКОТО САМОЧУВСТВИЕ НА ЕДИН НАРОД.

З.Чл. 4 гласи: "НАИМЕНОВАНИЯТА ТРЯБВА ДА ОТРАЗЯВАТ БОГАТСТВОТО И КРАСОТАТА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК, ДА СА БЛАГОЗВУЧНИ, РАЗБИРАЕМИ, ЛЕСНИ ЗА ПРОИЗНАСЯНЕ И КРАТКИ, ДА ВНУШАВАТ ЧУВСТВО НА ДОСТОЙНСТВО И ГОРДОСТ...".

Кутловица, за съжаление, не отговаря на изискването за "достойнство и гордост", тъй като за гражданството единственият спомен от това име е една джамия. Освен това, общественото съзнание възприема името Кутловица като синоним на мизерия, селящина и турско поселище. Това е факт и никакви препоръки, теории или формулировки в укази не са в състояние да се преборят с общественото съзнание, отхвърлило в себе си името Кутловица още преди столетие.

Случаят с името Михайловград не издържа никаква критика и е незащитимо от всяка гледна точка, освен от една - на тясно политическия интерес на определена политическа групировка.

Лесни, разбираеми и кратки са и много думи и имена с небългарски корен, наложени се завинаги в българския език и цитираният принцип не може да бъде разглеждан и прилаган тотално.

Достойнство и гордост на едно наименование могат да се съдържат и в неговите културно-исторически послания, още повече, когато се касае за културно историческо наследство. От съвременна и несхоластична гледна точка, отказът на приемствеността в историческото наследство и отрязването му с цел херметизиране на етническо-националното такова може да бъде проява само на краен исторически nihilизъм. Тук само ще посочим, че МОНТАНА не представлява фрапантно изключение или

волност, а само допълва и днес живи имена от гръко-римската епоха, преживели също хилядолетия и влезли естествено в обръщение - Ахтопол, Никопол, София.../ами фрапантният, но неоспорван от никого - Кърджали?/

Възстановяването на устоялото през вековете и не-обикновено живо и обичано от широкото гражданство име МОНТАНА бе отчетено от Общинския съвет като единствено разумното решение, тъй като очевидно името Михайловград бе неприемливо повече да съществува, обслужвало една временна политическа конюнктура, с отмирането на която и то се превърна в нелепост.

С удовлетворение приехме факта, че след задълбочено и пространно дискутиране на проблема с преименуването на града в комисията по преименуванията към Президентството, комисията в голямата си част намери за разумни и издържани доводите и аргументите на Общинския съвет. Убеждението ни, а и това на комисията бе, че наличието на имена, подсказващи хилядолетната приемственост на културите по земите ни, в своята същност е основание за гордост и самочувствие, от което не можем да се отказваме поради тесногърдие и хипертрофирано патриотарство.

Тези, а и редица още важни доводи са изложени пред комисията.

Новото име на града е вече в обръщение изцяло и изненадващо, дори и за най-големите песимисти, бързо придоби гражданственост. Страстите, доколкото са били сериозни и ги е имало, са улегнали. Това ни дава основание да твърдим, че са налице всички условия за необратимост на акта по преименуване.

С УВАЖЕНИЕ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - МОНТАНА:

15.04.1993 г.
ГР. МОНТАНА

СЪВЕТ - ГР. МОНТАНА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
/Ж. КАЛЧЕВА/